

[Fuglsang.]

ringspartierne ikke havde villet hjælpe Landbruget til Rentabilitet. Nu er det et Spørgsmaal, som jeg ikke tror, vi faar nogen Fornøjelse af at rulle op her i Eftermiddag, det blev rullet meget op, første Gang vi drøftede Henstandsloven; men jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at det tyder paa en daarlig Samvittighed, naar han til enhver Tid skal have Spørgsmaalet om, hvem der har Skylden, frem. Vi har fra første Færd sagt, og det skal jeg gentage over for det ærede Medlem, at den første Opgave, Staten burde have over for et Erhverv, der var kommet i Nød og Vanskelighed, maatte være den, at Staten lettede dette Erhvervs Byrder. Det har man fra Regeringspartiernes Side ikke villet være med til til Dato, og det er det, jeg først og fremmest bebrejder Regeringspartierne.

Hasle: Den højtærede Justitsminister udtalte, at jeg jonglerede med to Begreber. Maaske kunde deraf ærede Medlemmer fristes til at tro, at det var rigtigt, da det var en Ekspert, der talte; men ikke desto mindre er Forholdet det, at jeg aldeles ikke har jongleret med to Begreber. Det, jeg har fastslaaet, er dette, at Henstandsbeløbene ved § 3 forøges. Jeg har udtrykkeligt sagt, at jeg naturligvis var klar over, at de ikke forøgedes med Renterne, saaledes at Gælden ikke blev større, men det er selve Henstandsmassen, der bliver større; og derfor mener jeg, at Forudsætningen fra vor Side er bristet, da vi fik et ubetinget Løfte fra de andre Partier om, at Henstandsgivelse skulde høre op.

Justitsministeren (Zahle): Det Begreb Henstandsmassen, som det ærede Medlem Hr. Hasle nu taler om, tror jeg aldeles ikke var fremme dengang. Det, der er Tale om, er, om vedkommende faar Ret til at forøge sin Gæld, maaske paa Kreditorernes Bekostning, eller han ikke faar det. Ved at faa Henstand med Renter forøges vedkommendes Gældsmasse, ved at faa Henstand med Afdrag sker det ikke.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Fuglsang mente, at naar jeg talte om Landbrugets Rentabilitet, var det Udtryk for, at jeg havde en daarlig Samvittighed. Det ærede Medlem har allerede glemmt, at det var ham, der rejste Spørgsmaalet. Det var det ærede Medlem, der sagde, at hvis Regeringen havde villet følge Venstre i dets Arbejde for at skaffe bedre Kaar for Land-

bruget, havde vi ikke haft denne Henstandslovgivning nødvendig. Det var den første Fejltagelse, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Naar det ærede Medlem dernæst siger, at Regeringen har ikke gjort noget for at lette Landbrugets Byrder, synes jeg, at det ærede Medlem gør sig skyldig i en endnu større Fejltagelse. Det er netop det ærede Medlems Parti, der har forhindret, at Landbrugets Byrder paa det Omraade, hvor de virker tungest, nemlig med Hensyn til Landbrugets Gæld, ikke i Dag er lettet mere, end de er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har Ordet for en kort Bemærkning.

Fuglsang: Der er den store Forskel mellem min Opfattelse og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Opfattelse, at det ærede Medlem ønsker, at Staten skal gribe ind i det private Forhold, der er oprettet mellem en Kreditor og en Debitor, medens jeg vil, at vi skal sætte ind paa et andet Omraade, og det tror jeg ogsaa nok, det ærede Medlem forstod. Det ærede Medlem ved jo nok, at den Skattebyrde, der paahviler Landbruget, er tre Gange saa stor, som den var før Verdenskrigen; her var jo et meget simpelt Omraade at gribe ind paa, og Staten kunde gribe ind her uden at komme nogen for nær. Det er et helt andet Spørgsmaal, naar man begynder at røre ved det Forhold, der er opstaaet frivilligt mellem en Kreditor og en Debitor, det maa man ikke glemme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Det er rigtigt nok, at vi er ganske uenige i Spørgsmaalet om, paa hvilket Omraade Landbrugets Byrder skal lattes. Jeg mener, at de i væsentlig Grad skal lattes ved, at Landbrugets Gældsbyrder lattes, det ærede Medlem mener, at Landbrugets Byrder skal lattes ved, at Ejendomsskatterne sættes ned. Det ærede Medlem har saa at sige, hvad han vil erstatte disse Skatter med.

Naar det ærede Medlem dernæst siger, at Gældsforholdet er et privat Forhold, som Landbruget er gaaet ind paa, maa jeg sige, at Skatterne paa en Ejendom er ogsaa et privat Forhold, som Landbruget er gaaet ind paa, de er blevet kapitaliseret, naar Landbrugsejendommen er blevet solgt. Men derudover er der den Forskel, at Ejendomsskatternes Størrelse er bestemt i væsentlig